

DE VREEMDE GERUCHTEN VAN DEZE TIJD

Aan het begin van deze bijeenkomst wil ik u er graag op wijzen dat we niet alwetend of onfeilbaar zijn. M.a.w. denkt u a.u.b. zelf na.

Wat betreft het onderwerp, er zijn er zoveel in deze dagen. Ik had u het een en het ander willen vertellen eigenlijk over de vreemde geruchten van deze tijd. Misschien weet u iets beters en dan mag u het ook zeggen. Niet? Vooruit dan.

Ja, ik weet niet of u het weet, maar het einde van de wereld is nabij. Dat is trouwens al vele malen zo geweest en elke keer heeft men desondanks, de wereld is een enorm succes neem ik aan, geprolongeerd. Waarom eigenlijk? Het einde der wereld is nabij! Binnenkort komt de wereldoorlog! Atomen zullen de wereld vernietigen! We krijgen nooit meer werk!

Het zijn allemaal van die lekkere kreten. Zou je nu misschien eens naar de feiten kunnen kijken en dan de zaak enigszins anders benaderen? Tenzij u bezwaren hebt hoor. Inspraak blijft mogelijk, ook terwijl ik aan 't woord ben, ik garandeer niet dat ik erop let, ik heb ook iets geleerd van de politiek, maar in ieder geval kunt u uw boodschap kwijt, als het maar geen grote is. Goed.

Wanneer we kijken naar de mensen die met die ondergangsgedachten bezig zijn, of dat nu een oorlog is of de ondergang van de wereld, of wat anders, dan worden we geconfronteerd met mensen die met de wereld van vandaag geen raad meer weten. Het is heel eigenaardig. Op het ogenblik dat de problemen die je op moet lossen te groot worden, geloof je maar liever dat er gauw een eind aan komt, dan hoef je tenminste niets te doen. Bovendien zitten er nog bepaalde groepen bij die menen dat ze dan een bijzonder voorrecht zullen hebben: zij blijven in leven, de rest gaat dood, dat heb je trouwens bij een aantal senatoren in de USA -ook. Hoe het in Rusland er voor staat weet ik niet want daar ben je je leven nooit zeker. Al die mensen die met dergelijke geruchten bezig zijn, die zijn eigenlijk bezig om alle verantwoordelijkheid van zich af te schuiven. Een ander heel leuk gerucht is dat de economische ineenstorting bewust is veroorzaakt en ongetwijfeld nog vele jaren zal duren, misschien wel eeuwig. Is ook erg leuk. De mensen zeggen: er is geen werk, waarom zou ik nog wat doen? Ik zou het even om willen draaien: Als er dan geen werk is, zoek dan wat je nog kunt doen. Maar ja, dat is natuurlijk nooit te halen.

In de eerste plaats mag je niet ingaan tegen de belangen van dezen die nog werk hebben, je kunt beter stempelgeld trekken. Aan de andere kant moeten wij toch ook niet teveel vernieuwen. Ik denk dat we daar eigenlijk de hele zaak te pakken hebben: Niet vernieuwen, niet veranderen, alles moet blijven zoals het was en wij moeten het steeds beter krijgen, maar het mag niet veranderen. Dit is natuurlijk een droombeeld. Je kunt verandering niet tegen houden. Tijd is iets wat gewoon voortschrijdt, daar kun je niets aan doen en tijd is ook verandering.

Wanneer je geestelijk bezig bent dan kun je zeggen: voor mij bestaat een ogenblik de tijd niet, dat is waar. Maar op het ogenblik dat je tijdloos ervaart zul je meteen terecht komen in belevingen die je eigenlijk niet meer kunt vertalen in menselijke woorden. M.a.w. het onomschrijfbaar kan tijdloos zijn, maar het omschrijfbaar is altijd tijdgebonden.

Wat is dan de reden dat men allemaal zo hopeloos, en ik zou haast zeggen, zo lammegoedzakkerig is. Men wil wel achter de held aansjokken, maar liefst met een volle pens en weinig werk.

En wie de helden zijn is ook moeilijk, uit te maken, want de held van de een is de schurk van een ander. Ik stel het volgende: In elke mens leven bepaalde krachten, bepaalde denkbeelden, bepaalde mogelijkheden. Er zijn mensen die hebben weinig fantasie, betekent eigenlijk voorstellingsvermogen hoor, anderen hebben dat meer. Maar iedereen kan zich voorstellen dat er iets anders zou zijn. Wanneer je dat anders zijn nu probeert waar te maken, dan gebeurt er iets. Dan verandert er iets en je hebt er deel aan, je bent ermee bezig. Zelfs wanneer je mislukt dan ben je bezig geweest, je hebt ervaring opgedaan en je kunt een volgende keer

misschien beter reageren. Maar wanneer je zegt: er moet verandering komen en wie zal mij die verandering brengen, dan gebeurt er niets want degenen die de verandering zouden moeten brengen ontlenen juist hun belangrijkheid aan de situaties en toestanden die u zou willen veranderen. Dus die veranderen niet. Ze zouden wel gek zijn! U moet het zelf doen. En dan komen we vanzelf bij het probleem dus: Waarom doet u niets? Ja, u niet. Ik heb gezegd ik zal u er allemaal buiten laten en trouwens er zijn er onder u die veel doen, alleen is de vraag of ze soms weten wat ze doen? Maar ja, goed, dat gaat ook voorbij.

Wanneer wij werken volgens onze innerlijke kracht, werken vanuit onze innerlijke wereld, dan zullen we dingen tot stand brengen die voor ons aanvaardbaar en bevredigend zijn, maar wij zullen die tot stand brengen in een wereld waarin datgene wat wij tot stand brengen op dat ogenblik misschien nog niet kenbaar of erkend is. We mogen niet verwachten dat we eenvoudig beloofd worden voor hetgeen we doen in uiterlijke waarden of normen. En toch heb ik een vraag voor u. Het is misschien een gekke. Wat hebt u liever, tien miljoen of u een jaar gelukkig voelen? Nu zijn er wel een paar die de tien miljoen aardig attractief vinden bemerk ik. Maar als u die tien miljoen hebt, dan bent u twee weken gelukkig, daarna ontdekt u dat u het toch allemaal niet vast kunt houden, kort daarna merkt u dat u veel meer uitgeeft dan eigenlijk redelijk is en de rest die u op de bank hebt staan blijkt later een lager rentepercentage te krijgen terwijl de lasten die u worden opgelegd, hoger zijn dan u verwacht had. U bent ongelukkig. En als u dan nog kans ziet om dat vijf of tien jaar vast te houden, dan voel je je die vijf of tien jaar dus een beetje ongelukkig. Dan kun je toch beter één jaar gelukkig zijn. 't Is maar hoe je het bekijkt hoor.

Wanneer ik die dingen zo zeg dan is dat natuurlijk vanuit mijn standpunt en een geest heeft gemakkelijk praten. Wij leven in een wereld zonder belastingen waarbij we onze eigen lasten uitmaken. We leven in een wereld zonder werkeloosheid omdat er altijd wel wat te doen is indien we willen. We leven in een wereld waarin alle problemen die moeten opgelost worden in feite door onszelf veroorzaakt worden. Dus hebben we het gemakkelijker dan u in een zeker opzicht omdat we weten dat we zelf aansprakelijk zijn. Maar u bent het toch ook en u hebt in uzelf een groot aantal mogelijkheden en een hele hoop kwaliteiten, waarmee u, neem me niet kwalijk dat ik het zeg, eigenlijk niets mee doet, u doet het alleen onbewust. Mensen verstaan elkaar met een half woord en een half gebaar. Waarom? Omdat ze elkaar aanvoelen. Neem dat aanvoelen weg en dat halve woord en dat halve gebaar worden zinloos. Dan kun je mekaar blijkbaar niet begrijpen. U hebt een soort van empathie zullen we maar zeggen. Het is geen zuivere telepathie en het is de wijze waarop u dit contact voelt met een ander waardoor u begrijpt wat de ander wil zeggen. Bent u in afstemming volledig verschillend van die ander dan zult u eenvoudig niet in staat zijn te begrijpen wat die ander zegt. U hoort de woorden wel, maar u begrijpt niet wat de bedoeling is. De intentie gaat aan u voorbij. U grijpt terug op uw eigen denkwereld, uw eigen gevoelswereld en dan krijgen we de mooie ruzie omdat men elkaar niet wil en kan begrijpen zoals dat heet. U hebt in uzelf denkbeelden die niet logisch zijn. Driekwart van het menselijk denken beantwoordt niet aan de strikte regels van de logica en causaliteit zoals die op aarde worden gehanteerd. Toch is het dat denken dat creatief is. Niet het denken in regels, maar juist het eigenaardige sprongsgewijze denken, die intuïtieve benadering, dat ineens reageren op een denkbeeld. De meest groten onder u van uw mensheid zijn dat soort mensen geweest.

En of we nu kijken naar een Francis Bacon of dat we nu liever kijken naar een Einstein, en als u van de practici houdt: Edison. Dat waren geen mensen die systematisch waren in de zin waarin de meeste mensen systematisch proberen te leven. De aanleiding tot hun prestaties ligt in het niet logische, het niet uitgaan van de causaliteit zonder meer, het komen tot een constatering, waarna ze in staat waren die weer in een schijnbaar causaal verband te herleiden tot de normale werkelijkheid van andere mensen. Het is die herleiding die hun grootste prestatie is want die intuïtieve, die spontane beleving van andere wereldwonderlijkheden en andere wereldmogelijkheden die is nu toch 90 % van de mensen eigen.

Wanneer u die gave hebt, wanneer u die kwaliteiten hebt, waarom gebruikt u ze niet bewuster, ook om een oplossing te vinden voor uw probleem? Uw probleem misschien van werkeloosheid, van dalend inkomen, van dalende mogelijkheden. En dan niet volgens vaste regeltjes, niet volgens de dogmatische schaal van geloof, wetenschap, moraliteit, economie of iets anders. Gewoon spontaan: wat is mogelijk? Ja, dat betekent heel vaak dat je de gekste dingen doet. Iemand gaat gewoon met een partij goedkope horlogebandjes ergens staan en hij biedt ze te koop aan. Mag eigenlijk niet, maar ja, als het je lukt en je maakt per stuk drie keer

wat ze je gekost hebben, dan heb je, wanneer de inbeslagname niet te snel komt, toch een aardige winst. Het klinkt krankzinnig.

Dat zijn van die simpele voorbeelden. Maar waarom niet? Ze zeggen: Ja wanneer God u de kracht geeft, dan mag u genezen. Ik weet niet of God de kracht geeft. Misschien is Hij met een ander bezig en misschien heeft Hij mij die kracht al lang gegeven, weet ik niet. Voel ik kracht in mezelf, dan neem ik die kracht en ik gooi die eruit en dan doe ik er iets mee. Ik zit ook niet te redeneren van er moet orde zijn in de zin van: alles moet op papier staan, alles moet precies in het gelid als robots verder razen. Ik ben geen robot. En als ik een mens zou zijn zou ik ook geen robot willen zijn. Ik wil gewoon mezelf zijn. Regels bestaan er, maar die regels bestaan omdat ik ze aanvaard, niet omdat een ander ze stelt. Er bestaan voor mij waarheden. Ik weet niet of ze kosmisch waar zijn. Voor mij zijn ze waar op dit ogenblik, niet omdat iemand ze me predikt, maar omdat ze in mij zo leven. Wees maar eens brutaal.

Zeg maar eens tegen jezelf: Voorlopig ben ik voor mezelf het centrum van het heelal, ook wanneer je anders praat. In de praktijk komt het er toch wel op neer. Maak je geen zorgen over die dingen die ze ongepast of anders vinden daar heb je weinig mee te maken. Vraag je gewoon af: wat ben ik en probeer dan alles wat je bent te zien in de reacties die je opwekt in de wereld om je heen.

Het is een kunst van jezelf leren kennen, misschien.

Er zijn mensen die denken: als ik sla mag niemand terugslaan want ik ben heilig. Maar ja, dan loop je binnenkort met een heilig blauw oog of zo want die wereld slaat terug, maar dat doet die niet alleen wanneer je met de handjes wappert, dat doet ze ook wanneer je dat met woorden doet, met gevoelens, met uitstralingen, met stemmingen. Dat doen zelfs de dode dingen. De voorwerpen die op een gegeven ogenblik reageren op uw uitstraling waardoor net de dingen uit je handen vallen als je ze vast wilt houden en aan je handen blijven kleven als je ze kwijt wilt. Het lijkt krankzinnig misschien als ik het zo zeg, maar het is zo. U bepaalt in zekere zin de relatie met alles in de wereld en om die relatie met de wereld juist te kunnen beseffen moet u kijken : Hoe reageert die wereld op mij? U bent mistroostig en dan loopt alles tegen. Wat een ellende. Was ik maar dood. Nou, hoop het niet want als je zo overgaat kun je het bij ons nog eens herhalen, krijg je repetitie. Op het ogenblik dat je zegt: ik kan het leven toch nog wel aan en dan niet dubben van o wat ben ik eenzaam, o wat ben ik verlaten, o wat wordt ik miskend, o wat wordt ik misbruikt, wat moet ik beginnen, maar gewoon zegt: hier ben ik, ik. Alles wat er in mij is aan positiviteit breng ik naar buiten en dan zal ik wel zien wat er gebeurt. Dan moet je eens kijken: dan vallen de dingen allemaal ineens mee. O, u weet waarschijnlijk niet hoe het komt, hoor. U beseft het helemaal niet. Maar waarom wordt degene die naast u staat door die auto in de plas nat gespat en u net niet?

Omdat u automatisch ten opzichte van die plas een juiste positie hebt gekozen. Die ander was mistroostig, dus het negatieve kiest hij ook uit. Die gaat bij die plas staan, die heeft dan ineens mooie zomersproeten.

Ik weet het wel, het klinkt onzinnig en ik kan mij echt wel voorstellen dat u zegt: is dit nu geestelijke leer? Dit is het, want achter al deze gebeurtenissen die u ergeren, achter al die gevoelens van machteloosheid, achter al die ideeën van uitzichtloos zijn van de dingen ligt uiteindelijk weer uw aanklacht tegen de wereld. Jij reageert niet zoals ik wil. Maar de werkelijkheid is dat ze reageert op u zoals u bent. Het is een krankzinnig ding. Ze hebben het eens een keer genoemd, wat was het ook weer, Bond zonder Naam, zoiets van geestelijke anonimiteit door de geestelijkheid was dat, geloof ik. Die had zo'n mooie spreuk Verbeter de wereld en begin bij uzelf. Ik zou het om willen draaien: Begin bij uzelf en de wereld verbetert. Jouw wereld verbetert. Gebruik je innerlijke kracht, gebruik je fantasie, gebruik je hele besef van mogelijk en onmogelijk, niet gecontroleerd door een redelijkheid en causaliteit en al die mooie wetten die er zijn, maar gewoon vanuit jezelf: wat kan ik en wat kan ik niet? O zeker, dan kan er eens een situatie ontstaan waardoor je in conflict komt met de wereld. Dan leert u daaruit en dan weet u misschien nog beter hoe het moet. Maar in negen van de tien gevallen zal het mee gaan vallen. Het is net een beetje beter dan u had gedacht want in uzelf leeft een wereld die in staat is tot werkelijke en perfecte harmonie. Ik moet er beelden voor zoeken. Een beetje moeilijk.

Kijk, in uzelf is een evenwicht, dat is primair aanwezig. Het is ten dele mentaal, of moet ik zeggen psychisch, maar het is grotendeels eigenlijk spiritueel, het is geestelijk. Het is niet stoffelijk helemaal te vatten. Dit evenwicht dat bepaalt de relatie met de wereld. Zolang dit evenwicht groot is, dan kan de pijn, de teleurstelling van een ogenblik je wel even beroeren, maar het is ook zo weer voorbij, je blijft je weer steeds herstellen. Heb je grote vreugde, best, je beleeft ze intens maar je valt weer terug naar dat evenwicht. Dat evenwicht namelijk is het meest belangrijke wat je bezit. Het is de kern van je eigen wezen en als je op aarde bent zeker de kern van je menszijn, je werkelijk menszijn. Door dat evenwicht ben je verbonden met de totaliteit. Die totaliteit in zich is evenwichtig. Ze kent weliswaar een mate van causaliteit, of beter gezegd de wet van de gelijkblijvende velden, dat is het eigenlijk. Waar één kracht verschuift in waarde, zal elders een kracht in waarde verschuiven totdat de som van het geheel weer gelijk is.

Maar die totaliteit is kracht. Zij is in wezen energie. Die energie kan in heel veel vormen voorkomen. Het merendeel ervan is bewegingsenergie maar er zijn daarnaast stationaire veldenergieën en nog vele andere vormen. Dan hebben we daarnaast nog bewegingsenergieën die ook nog in andere vormen kunnen omgezet worden, zoals stralingsenergieën die omgezet kunnen worden in trillingsenergieën en dergelijke. Al die vormen van energie nu die kunnen inspelen op uw innerlijk evenwicht. U bent zodra u evenwichtig bent, daarmee verwant. Dan geeft het helemaal niet wat beeld u daarbij gebruikt. U kunt wat mij betreft zeggen dat de H. Maagd u geholpen heeft of St. Antonius. U kunt ook zeggen dat Mohammed achter u heeft gestaan en als u meer voelt voor Indra of zo, geen bezwaar of een of ander Bodisathva of een mindere Dewi of zo, dat hindert niet. Hoe u het vertelt, hoe u het uitbeeldt, geeft niet, het gaat erom dat die kracht er is.

En nu zeg ik u dit. Wanneer u uw eigen innerlijk evenwicht weet te vinden en te bereiken, zullen alle verstoringen zo beperkt zijn in tijd dat in het geheel altijd de kracht kan worden gevonden om hun gevolgen ongedaan te maken. Het is net als een kind. Een kind zal soms werkelijk een ogenblik diep bedroefd zijn, maar het heeft de neiging om terug te keren tot een soort innerlijke rust en dan toch weer spontaan op totaal andere dingen gaan reageren net alsof het vorige eigenlijk niet bestond. Pas wanneer er herhaling na herhaling optreedt van een bepaalde ervaring ontstaat een verschuiving van het evenwicht en op de duur kan daardoor in het gedrag zelfs en in het gevoelsleven een onevenwichtigheid ontstaan, zeker ten aanzien van de norm die voor mensen geldt.

Maar u krijgt niet altijd dezelfde klap op uw kop. D.w.z. u kunt als een duikelaartje steeds weer rechtop komen, niet alleen stoffelijk-materieel, maar vooral geestelijk. U bent werkeloos? Goed, dat is erg. Wat kunt u doen? Niet, hoe kunt u wat verdienen? Nee, hoe kunt u iets doen? Dat is het eerste. Verdienen komt dan eventueel. En als u iets doet en er is een beloning aan vast dan zou u gek zijn om nee te zeggen. Wanneer u het nodig hebt mag u het nemen, heus. Maar u moet niet zoeken naar de beloning, u moet zoeken naar de daad. Wat kan ik doen? Op welke manier kan ik voor anderen, voor mezelf een zekere betekenis krijgen? Wat leeft er in mij dat ik nu naar buiten kan brengen? De een zal misschien zeggen: ik ga tekenen, ik ga schilderen, ik ga beeldhouwen. Een ander zegt: ik ga maar eens kijken of er geen mensen zijn die ik kan helpen. En nog een ander zegt: waarom zou ik niet eens een keertje gaan kijken of ik ergens wat schoon kan maken? Of misschien: ik hou van motoren. Kan ik misschien ergens een garagist helpen, ook al betaalt hij mij niet om wat meer van die motoren te begrijpen en uiteindelijk iets daarmee te bereiken. U had ook kunnen zeggen: Ik vind het zo ellendig wanneer mensen verdrietig zijn. Ik wil gewoon ergens de kracht vinden om dat verdriet een beetje minder te maken. Ik probeer een beetje de mensen uit dat negativisme te halen, ze een beetje meer energie te geven dat ze tenminste het leven weer aandurven. Er zijn zoveel dingen die u kan doen en als je werkeloos bent heb je nog de tijd om ze te doen ook. Je kunt je leven vullen. Je kunt jezelf betekenis geven. Je bent niet afhankelijk van anderen. Het ligt aan jezelf. Je kunt zeggen: ik ga die maatschappij verbeteren. Natuurlijk, dat kunt u best doen, maar als je met een machinegeweer begint dan bent je het enig verbeterde dat er overblijft en dan bent u zeker verbeterd omdat u niemand verbeterd hebt buiten uzelf. En dan komt u tot de conclusie dat u eigenlijk niet beter, maar slechter bent dan de anderen. Doe dat dus in 's hemelsnaam niet.

Verbeteren betekent niet, anderen veranderen: Het betekent anderen de kans geven om meer zichzelf te zijn. En wanneer u denkt dat het einde van de wereld komt, nu, wat hindert het dan als u dan met alle geweld het einde van die wereld wilt zien komen? Waarom zou u zich nog

druk maken over uw bankrekening en alles? En als je zegt: morgen komt het einde van de wereld en ik heb nog zeshonderd frank, nou daar kun je nog wel een paar pinten voor pakken, waar of niet?

Moet je niet naar de kerk gaan en zeggen: Heer, Heer, Heer! De Heer weet het wel. Zeg: God, wat er ook gebeurt: proost! Ja lach erom, maar het is waar. En als er een oorlog komt, je kunt die niet tegenhouden, maar u zult er niet aan meewerken. Wanneer iemand spreekt over oorlog dan zeg je: daar wil ik niet over horen. Als iemand spreekt over wapens dan zeg je: daar wil ik niet van horen. Wanneer iemand zegt: die wapens moeten gemaakt worden, daar kun je werk vinden, dan zeg je: dat vind ik nu juist niet verantwoord, dat doe ik niet. Als dat uw mening is kunt u dat doen en dan kunt u wat anders vinden. Per slot van rekening als je werkelijk fijne wapens kunt maken dan kun je betere koekoeksklokken maken dan het Schwarzwald. Er zijn voldoende mensen die koekoek roepen en die zo'n klok willen hebben om zich aan zichzelf te kunnen spiegelen. Dus, probeer het gewoon. Zeg niet: de wereld moet anders zijn. Zeg niet jij mag niet met wapens, maar zeg ik leef anders. En als er wat achter komt, ja dan zul je wel zien. Je kunt het niet tegenhouden, hoor. Per slot van rekening, als u van de regen in de drop gekomen bent, nietwaar, dan krijg je als vanzelf een ogenblik dat je in die wereld allerhande spanningen ziet. Goed. Kunt u er wat aan doen? Wie van u kan wat veranderen in het Midden-Oosten? Als u denkt dat u wat kunt veranderen aan Libanon, dan bent u de Libanaan en dan wordt u gepeld ook. Dat kunt u niet. U kunt zeggen: ik heb medelijden met alle arme kinderen in de wereld. Gelijk hebt u. Maar kunt u er iets aan veranderen? Dat kunt u niet. Dat kunnen alleen die mensen zelf, de mensen die die kinderen voortbrengen. Die mensen moeten leren dat ze hun verantwoordelijkheden anders moeten beschouwen, anders moeten dragen. En als u dan wat over hebt en u geeft die kinderen eten, best. Maar geef vooral die andere de kans om zichzelf te vinden en te kijken wat zij nu kunnen doen, wat zij zijn. Maak ze niet arme, onontwikkelde gebieden. Laat ze ontwikkelen wat ze als basis hebben en waar ze zoveel eeuwen mee geleefd hebben.

En als je denkt: ik kan het niet alleen, ga niet kijken naar medestanders. Dan krijgen we het zoveelste federatieve comité ter verheffing van de onbewuste massa. Grijp in jezelf. Kijk naar de kracht die je kunt vinden om iets te doen. Vind je een harmonie en vindt een ander hetzelfde, werk samen. Bind je niet. Help elkaar. Totdat je ontdekt : mijn innerlijk zegt dit is juister en dan ga je gewoon de andere kant uit en dan zeg je bedankt vriend, of tot ziens.

Als je die innerlijke kracht hebt, dat is ook zoiets, ja ach, we hebben hier wel eens meer stuntjes uitgehaald, u weet het allemaal en als je zo'n stuntje uithaalt in een zaal als deze dan is dat een mengeling van krachten, uitstralingen, suggestie, bijna pseudo-hypnose soms en dan krijg je wat en gebeurt er iets. Maar als je zo'n stuntje uithaalt dan werk je alleen met dezelfde kracht en dezelfde mogelijkheid die elke mens in zich kan activeren, misschien niet op de manier waarop je dit probeert te doen voor de gemeenschap, maar het is er wel degelijk. Ik denk dat die kracht het grootst wordt wanneer je weet hoe je terug moet treden, het klinkt misschien heel gek. Maar je hebt de neiging je misschien een beetje op de voorgrond te stellen en als jij op de voorgrond staat en die kracht staat erachter, kan ze er moeilijk doorheen. Maar als jij nu eens terugtreedt en je laat die kracht op de voorgrond komen dan kan die kracht ten volle werken en jij bent de spiegel a.h.w. waarmee die kracht nog bijzonder gericht kan worden. Dan verandert er iets. Probeer maar eens. Neem een lamp, zet die achter de spiegel. Wat zie je? Schaduw. Zet diezelfde lamp voor de spiegel en je hebt niet alleen de eigen lichtopbrengst van de lamp, maar je hebt bovendien nog reflectie erbij, waardoor die hele lichtbundel veel scherper, is en bovendien nog in verschillende hoeken bijzonder scherp gericht kan worden. Probeer het maar. Dat geestelijk doen lijkt mij een van de oplossingen voor al die problemen van morgen vergaat de wereld, er komt een wereldoorlog, het is een economische crisis zonder einde, we worden misbruikt, enz.

Gewoon wat kan ik zijn? Niet mijn persoonlijkheid, van moet je mij zien. Neen. In mij is een kracht. Die kracht laat ik uit mij voortreden. Ik ben misschien maar schijnbaar klein en nietig op de achtergrond, maar dat geeft niet. Ik stuur die kracht uit, golf na golf, richtend op het object dat voor mij belangrijk is en ik probeer daarin niet een dam te leggen of een vloek uitte spreken, maar gewoon het eigen positieve, het evenwichtige in dat andere, in die ander te wekken, op de voorgrond te tillen, sterk te maken.

Het zijn allemaal van die mooie verhalen. Als je de mensen vertelt dat ze paranormaal begaafd zijn, dan zeggen ze niet ik ben paranormaal begaafd, maar jij bent abnormaal. En toch is de werkelijkheid dat datgene wat u paranormaal, in feite bovennatuurlijk dus, noemt, deel is van je eigen persoonlijkheid, altijd. Dat u zonder dat zelfs geen mens zou zijn.

De manier waarop ik geprobeerd heb het voor te stellen, onbeholpen als ze is, geeft een werkelijkheid weer. U hebt dat tijdloos evenwicht wat u in uzelf kunt vinden en waardoor u eigenlijk de kracht kunt putten uit al wat er is. U hebt in uzelf die gevoeligheid waardoor u uw wereld in waarheid kunt begrijpen in plaats van haar in uiterlijke regels en normen te omschrijven. U hebt in zich zelfs de gevoeligheid waardoor u God kunt benaderen, kunt voelen, kunt begrijpen, zonder dat u het kunt uitdrukken. U hebt er de woorden niet voor, maar de kans is er, de mogelijkheid is er. De essentiële zaken zijn allemaal in u aanwezig. En wanneer u dan dan allemaal langs een uiterlijke weg moet gaan bepalen, ach lieve mensen, dan wordt het zo'n komedie. Veel van uw eigen leven is ook komedie. Ik weet niet of u het weet, hoor. Er zijn acteurs die gaan zo in hun rol op dat ze uiteindelijk nog met een doodshoofd lopen omdat ze Hamlet gespeeld hebben tien jaar geleden en dan zeggen ze ja, wat doe je ermee? Ach, te zijn of niet te zijn, dat is de vraag. Komt het nog morgen, of vandaag? Ik bedoel maar: u speelt ook een beetje. een rol in het leven, maar weet dan tenminste welke rol je speelt. Op het ogenblik dat het niet nodig is schakel ze even uit. De een moet de allesweter zijn, de ander de technicus, de derde de leergierige. Nou ja, en je bent niet altijd superieur, je bent niet altijd technisch ingesteld en leergierig ben je alleen bij vlagen.

Geef dat aan jezelf toe en als de noodzaak om een rol te spelen er dan eens even niet is, laat ze wegvallen. Probeer steeds jezelf terug te vinden, jezelf te zijn en als u denkt dat dat niet genoeg is, voer dan desnoods de komedie op voor uzelf van kracht en licht. Maak er maar een droom van, een fantasie. Iets wat ergens waar is, maar door zijn omschrijving toch verhuld wordt. Zeg dan tegen jezelf:

In mij leeft Licht. In mij is kracht. Ik kan rustig zijn. Ik kan stil zijn. Ik ben één met alle kracht die mijn wezen maar bevatten kan, aan kan voelen, waarmee het één kan zijn. En die kracht die wil ik nu in mij zo lichtend en zo sterk maken dat dat ene dat mij beweegt, dat beetje meer vreugde, dat dat beetje meer gezondheid voor anderen, naar buiten treedt totdat het voor mij staat als één sterke, lichtende kracht uitgaand naar ieder die er behoefte aan heeft.

Nou, dat is komedie. Maar daarom is het niet minder echt. Het is de aankleding van iets wat je anders net niet helemaal te pakken krijgt. Het is een poging om iets van uw innerlijke waarheid naar buiten te brengen door al die maskers die

je er omheen hebt gebouwd: van je eigen belangrijkheid, je eigen noodzaak, je eigen dit, je eigen dat. En denk nu niet, het is mooi gezegd, maar ik zie het mezelf nog niet doen. U kunt het doen. Zullen we eens oefenen?

Wanneer er een God is, dan is die God hier, op dit ogenblik, niet alleen maar ergens in de kerk. Wanneer er een kracht van God is, dan is die kracht op dit ogenblik hier, niet alleen ergens in Lourdes of Fatima of ergens anders.

Het is hier op dit ogenblik. Het enige wat we moeten doen is rustig zijn. Probeer het eens eventjes.

Als we nu zo lekker zitten is er nog iets dat je een beetje kan schelen? Niets aan de hand. Wat zou je grootste wens zijn, je liefste hoop? En denkt het dan niet in franken, of in het mooie huisje of de nieuwe baan. Als je nu in die wereld één ding zou kunnen zien, wat zou je het liefste zien? Als wij ons dat

voor kunnen stellen dan moet het toch mogelijk zijn? Het moet ergens bestaan, misschien anders dan wij het denken, maar in essentie is het ergens. We kunnen niets denken dat onbestaanbaar is en er is een Kracht waarin alles wat bestaat

gedompeld is, u, ik, die andere daar, alles bij elkaar. Zonder die Kracht kan niets bestaan. Zag nu eens tegen jezelf: dat is mijn droom. Hou die droom een beetje vast en probeer je eens een te voelen met een grotere kracht, met een grotere eenheid. Als die kracht er nu is dan gaan we die gebruiken om iemand

een beetje beter, een beetje gelukkiger te maken. Die kracht is er immers en in onze fantasie hebben we een beeld van iets wat waar zou moeten zijn. Och, niet voor onszelf maar voor een ander.

Trek je terug. Je bent niet belangrijk. Die grote Kracht is er, die Totaliteit is er. Je weerkaatst alleen maar die Totaliteit in de richting van die voorstelling, van dat doel. Houd het beeld voor ogen. Stel je voor: er is hier een stortvloed van Licht, dat komt van overal vandaan en die stuwt naar dat beeld dat jij je voorstelt, heel intens. Zoek niets voor jezelf.

We zijn een spiegel die de goddelijke Kracht weerkaatst.

Zo'n oefening kan iedereen doen. Maar nu een heel gek punt. Ik heb niemand een opdracht gegeven, let wel. Ik heb je niet beïnvloed om te denken in een of andere richting. Je hebt zelf die richting gekozen. Als je nu aan een bepaalde voorstelling hebt gedacht, wilt u die even vasthouden, desnoods even noteren in de pauze? Moet je eens kijken of er misschien iets verandert, of er iets gebeurd is en ik denk dat 60 tot 70 % kan zeggen: er is iets gebeurd.

Als dat nu kan, hebben we dan niet bewezen dat we in onszelf iets hebben waardoor we die wereld wel kunnen veranderen? Dat we in onszelf ergens iets hebben wat we kunnen gebruiken om niet als machteloze marionetten in de macht van anderen op de weg van het noodlot ons dansje te dansen of te creperen, maar dat we wel degelijk ergens een kracht hebben waardoor we iets kunnen zijn en iets kunnen betekenen, iets waar kunnen maken voor anderen. En als we dat kunnen, dan hebben we geen behoefte aan die uitvlucht: de wereld vergaat volgend jaar en hoeven we ook niet meer bang te zijn voor een wereldoorlog, want datgene wat we zijn, datgene wat die kracht kan richten is onvernietigbaar.

Het kan je gebeuren en we zullen sterk genoeg zijn misschien om anderen te helpen, anderen die toch ook positief willen om een juistere weg te vinden. In de economische crisis kunnen we misschien de mentaliteit van de mensen iets veranderen door hun uiterlijk beeld, hun vasthouden aan alles wat is en wat moet blijven, om dat eindelijk eens los te schudden zodat er iets meer van hun eigen persoonlijkheid naar voren kan komen. Misschien kunnen we ze dan helpen om uit een schijnbare crisis een nieuw ontwakken te maken want we leven in een tijd van vernieuwing. Al die eigenaardige uitingen, die eigenaardige geruchten dezer dagen, lieve mensen, laten we er niet over spreken, dat gaat van de omkoopbaarheid van hooggeplaatsten, tot het misschien iets waarschijnlijker gefluister dat sommige hooggeplaatsten niet helemaal normaal zijn. Via de wereld die ons manipuleert voor het eigen voordeel tot het ogenblik dat je geen mens meer kunt vertrouwen. Al die dingen, al die geruchten, die kunnen we langzaam wegdringen uit de wereld. We kunnen meer zijn, we kunnen meer doen en we behoeven minder te vrezen. En daarom heb ik dit onderwerp aangesneden.

Och, misschien vindt u het helemaal niet zo belangrijk en toch er zijn dingen die u kunt doen. En als u er niet mee begint en u probeert het nooit dan zult u het nooit zeker weten. Als u zo lui bent dat u het niet eens wilt proberen, leef dan maar met de wilde geruchten van morgen komt er een oorlog in het Midden-Oosten, er zijn nieuwe atoombommen op Europa gericht worden nieuwe raketten aangevoerd. Dingen die wel een beetje waar zijn maar niet helemaal en een beetje anders bedoeld dan u schijnt te denken. Leef dan maar in die wereld van ellende. Als u dat wilt is het uw recht om dat te doen, maar als je het niet wilt, als je eruit wilt, dan kun je toch proberen die eerste stap te zetten. Dan kun je proberen eens iets van je innerlijke kracht, van je innerlijk begrip, van je eigen voorstellingsvermogen, desnoods van je fantasie aan te boren om te vergeten wat je op het ogenblik naar buiten schijnt en daarvan in de plaats iets te vinden waarvan je op het ogenblik voelt: dit is waar in mij, dit is rust in mij, dit is evenwicht. En als je dat gevonden hebt, vraag je dan eens af: Voel ik mij niet verbonden met iets anders, is er niet een geheimzinnigheid waar ik bij hoor?

Werk dan eens met die kracht. Ik heb u laten zien hoe je het kunt doen. Probeer het maar eens om een medemens beter te maken of om iemand die zo pessimistisch is nu eens even uit zijn sleurtje te brengen. Of iemand die denkt dat hij de onmiddellijke afspiegeling is van God op aarde en daarom alles mag zeggen en doen, die ene trap tegen zijn staartstuk te geven waardoor hij de hik krijgt en zegt: Verhikkeme, ik heb het toch mis gehad. Dat kun je allemaal doen. Niet negatief, allemaal positief. Maar u kunt het doen, en anderen doen het- we bereiken zo'n 600 000 mensen in ongeveer twee en een halve week, dan zul je verder gaan zonder uw benepenheden. U bent niet zo'n kleine minderheid als u somt denkt, want wie positief is, wie weet wat hij aan de wereld wil geven, wie niet vraagt dat een ander het ontwerpt en doet maar het uit zichzelf voortbrengt, ik garandeer u, die kan iets bereiken, ook in uw dagen, ook in deze schijn van crisis, ook in deze schijnbare warboel. Die kan een ordening scheppen die

niet gebaseerd is op gehoorzamen, op ellende of andere dingen zonder meer, maar die gebaseerd is op de kunst terug te treden in jezelf en achter jezelf en dan te beseffen dat het geheel belangrijk is en uit het geheel komen dan de tijdelijke regels, de tijdelijke ordeningen die noodzakelijk zijn zolang je bezig bent met je taak. Heus, u kunt heel wat meer doen dan u denkt. En de wereld heeft op dit ogenblik dat positief leven, werken en uitstralen meer nodig dan ooit tevoren. Aan u de keus.

Ik heb u een kunstje geleerd. Maar achter dat kunstje kunt u de kracht zetten. Achter dat schijnbaar onbelangrijke knutselwerkje van een paar woordjes, een paar suggesties, kunt u een werkelijke kracht zetten die scherp is als een zoeklicht. De wereld heeft licht nodig. Laten we dan het licht van de onbekende Schepper in onszelf aanvaarden, het evenwicht van de kosmos in onszelf aanvaarden en daaruit de kracht voortbrengen die het evenwicht hersteld waar het verstoord is.

Die niet alles in stand houdt wat is, maar alles positiever, lichtender doet zijn en die vooral de mensen elkaar weer doet vinden, meer doet samenwerken in totale vrijheid die toch een gezamenlijk streven, een tijdelijke vrijwillige binding kan betekenen.

Misschien was een diepzinnig filosofisch betoog aangenamer geweest. Ik had een pseudo-wetenschappelijk betoog kunnen houden en dat is mooi, want daar begrijpen ze nooit iets van maar ik heb geprobeerd om de essentie van deze tijd, van deze golf waarin u nu zit en die duurt nog wel tot eind volgende maand, geloof dat maar, om u die duidelijk te maken. Hoe kan ik het aanpakken? Wat kan ik zijn? Wat kan ik doen? En u misschien gelijktijdig een beetje loste maken van je eigen gevoel van absolute hulpeloosheid. Het is beter het leven schoonheid te geven dan het leven te verdelgen. Het is beter de lijfde voor het levende te ontdekken dan te haten. Het is beter de kracht in jezelf uit te doen gaan naar de wereld dan eisen te stellen aan die wereld die nooit verwezenlijkt worden. Dat is de mens van deze tijd, dat is de teneur van mijn betoog.

Hebt u vragen? Niet? Dan kan ik alleen maar zeggen, vrienden: Ik hoop dat ik dit alles niet geheel voor niets heb gedaan. Ik hoop dat we samen iets van dat evenwicht voortdurend sterker gaan beleven en dat zo waar zal worden dat het Licht op aarde herboren kan worden. Goeden avond.

IMPROVISATIE.

(steen, morgen, Vlaanderen)

O Vlaanderen, morgen zijt ge als van steen.

Gedragen zijt ge, door de wijde luchten. Gejaagd word je soms met uw vlakke land door krachten die de heuvelen ontvluchten en spelen met uw vaderland. Als steen kun jij soms zijn, o Vlaanderen, zo hard, zo onverzettelijk en fier. Maar ach, hoe vaak verzacht je dan jezelf niet, o Vlaanderen en zink je terug in zucht naar het genot, naar het plezier, naar de erkenning. Maar morgen is nabij, o Vlaanderen en morgen is een andere tijd. Morgen zul je steen ook wezen en hard en vechten voor een werkelijkheid. Voorbij de tijd van dwaze dromen, voorbij het gestoei met leuzen die jij gaarne schreeuwt. De Zeeuw moet brullen, Vlaanderen, zeker, maar meer dan dat: eindigen moet hij dan ook 't gespeel, het sollen met de werkelijkheden, 't ontvluchten van zijn eigen zijn. Dan moet hij 't platte land betreden en eindelijk zichzelf zijn. Dan zal hij uit de klare luchten en uit der wolken, jacht en wind, zoeken naar de lichte krachten die men ook in zichzelf vindt. Dan zal er menige trotse toren, zich buigen voor een nieuwe heer, dan zal men anderen trouw betuigen, dan zal men zoeken telkens weer naar nieuwe namen en nieuwe macht, maar leven zal een lichte krachten fel en groots zal zij betuigen: dit morgen wordt een werkelijkheid. Uit mat wij hier tesaam volbrengen, bouwen wij een nieuwe tijd en bouwen wij een nieuw beleven en bouwen wij het nieuw bestaan waarin de zielen met hun streven, vrijelijk tot hun Schepper gaan: En langs de Scheldemonde gedreven, en gaande over zilvergrijze gloed, wij spreken dan, vergane sterurnen, en weent men soms ook om het bloed dat werd vergoten. Maar weer herleven alle groten en waarlijk, aan het eind van deze eeuw, versmelten zich de schijn van nationaliteiten, dan staat hij fors en fier de leeuw, weer staand als rots, diep in de branding, de schijn van ideale strijd en vindt uit zich het Zicht, de kracht, en toont zich deel van werkelijkheid.